

ย่อเรื่อง

ผลการการศึกษาด้านรัฐประศาสนศาสตร์

และการบริหารธุรกิจในไทย

ของ วิลเลียม อาร์. เกเบิล

ในบทความนี้ ผู้เขียนได้บรรยายถึงพัฒนาการของการศึกษาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ และการบริหารธุรกิจในไทย ให้เฉพาะอย่างยังคงการศึกษาด้านรัฐประศาสนศาสตร์และ การบริหารธุรกิจในกรุงเทพฯ โดยความร่วมมือระหว่างองค์การพัฒนาฯ หัวหน้า ที่ปรึกษาและรัฐบาลต่างประเทศ ที่ปรึกษาฯ เมริกาและรัฐบาลต่างประเทศ ซึ่งได้เซ็นสัญญากันเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2505

ตามสัญญาดังต่อไปนี้ ก้าหนดให้คัดตั้งศูนย์การศึกษาวิชารัฐประศาสนศาสตร์และการบริหารธุรกิจขึ้นในมหาวิทยาลัยแม่หันแนนเดชเชิงชี เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามของชาติ ที่จะพัฒนาการศึกษาและการฝึกอบรมทางด้านการบริหารให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในกรณี องค์การพัฒนาฯ หัวหน้า ที่ปรึกษาฯ เมริกาได้ตกลงให้ความช่วยเหลือแก่รัฐบาลต่างประเทศ ที่จะเป็นจำนวนเงิน 612,000 เหรียญคอลัมเบอร์อเมริกัน ในระยะ 3 ปีแห่งสัญญา เงินจำนวนนี้ จะใช้จ่ายในการตั้งอาจารย์และเจ้าหน้าที่ของศูนย์ฯ ไปศึกษาเพิ่มเติมในต่างประเทศ เพื่อ ศึกษาด้วยตัวเองและอุปกรณ์การศึกษาด้วยตนเอง เป็นค่าใช้จ่ายของผู้เขียนชั้นนำของเมริกันที่ สามารถปฏิบัติงานในไทยได้ดีตามโครงการช่วยเหลือดังต่อไปนี้ โดยมหาวิทยาลัยมีภาระแก้ไขแห่งสัญญา อเมริกา รับเป็นผู้ดำเนินการทั้งในด้านการจัดสรรงบประมาณอาจารย์และผู้ช่วยครุภัณฑ์ การประสานงาน ที่เกี่ยวกับการจัดการให้การศึกษาอบรมแก่อาจารย์และเจ้าหน้าที่ของฝ่ายไทยได้ดีและ การจัดซื้อ ตัวรับตัวมาสำหรับห้องสมุดของศูนย์ฯ ตลอดจนอุปกรณ์การศึกษาต่างๆ ทั้งหมดแล้วด้วย

ในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการของศูนย์การรัฐประศาสนศาสตร์และการบริหารชุมชนแห่งให้หันนั้น นับว่าทางศูนย์ฯ ได้รับประโยชน์จากประสบการณ์ของสถาบันรัฐประศาสนศาสตร์ หรือสถาบันทางรัฐประศาสนศาสตร์และการบริหารชุมชนในประเทศไทย ซึ่งได้ดัดแปลงก่อนเป็นอันมาก อาทิ เช่น สถาบันฯ ในประเทศไทย พัฒน์ สาขาวิชารัฐ เกษท์ให้ อิหร่าน ปากีสถาน เวียดนามให้ และอินเดีย เป็นต้น ซึ่งทำให้ให้หันสามารถดำเนินการกำหนดคุณภาพและวิธีดำเนินการให้เป็นการเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของคนไทยด้วย โครงการดังกล่าวได้แยกออกเป็น 4 ส่วนที่สำคัญคือ (1) การพัฒนาหลักสูตร เกี่ยวกับการสอนวิชารัฐประศาสนศาสตร์และการบริหารชุมชน (2) การจัดระบบงานด้านการฝึกอบรม (3) การขยายงานและบริการของห้องสมุด และ (4) การพัฒนาโครงการวิจัยของศูนย์ฯ ทั้งเพื่อให้เป็นประโยชน์แก่การพัฒนาการบริหารอย่างมากที่สุด ซึ่งอาจจะขอขยายให้โดยสิ่งเช่นดังต่อไปนี้

สำหรับด้านการสอนนั้น ทางมหาวิทยาลัยแม่ข่ายได้จัดตั้งศูนย์ฯ ให้คัดเลือกคน担当การสอนนั้น ประจำมหภาคีด้วยคุณบัตรของคนเดียว ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนของประธานาธิบดี ทางแผนกคนระหว่าง ประจำมหภาคีด้วยคุณบัตรของคนเดียว ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนของประธานาธิบดี แห่งสถาบันรัฐศึกษาและผู้อำนวยการศูนย์ฯ เพื่อดำเนินการร่วมกับคณะที่ปรึกษาจากมหาวิทยาลัย มิชิแกนแห่งสหรัฐอเมริกาในการจัดตั้งห้องเรียนภาษาต่างประเทศชั้นปีญญาตรีของศูนย์ฯ ล้วน ห้องเรียนภาษาไทยนั้น ยังมีให้กำหนดแน่นอน ประมาณเดือนตุลาคมเดือนตุลาคม พ.ศ. 2508 นี้ อาจารย์ของศูนย์ฯ ที่ได้รับใบอนุญาตสอนภาษาไทยเพิ่มเติมในสหราชอาณาจักรได้กับบ้านเราเรียนรู้เรียนรู้และ แผนการสอนจะมุ่งเน้นหนักไปในทางฝึกให้กับศึกษานิเทศน์สามารถนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหา และการ ปฏิรูปสังคมไทย ไม่ใช่แต่เพียงการให้ความรู้ในทางด้านกฎหมายเพียงด้านเดียวเท่านั้น

ฝ่ายการฝึกอบรมทั้งหมดจะเกี่ยวกับการฝึกอบรมครุภัณฑ์ของหน่วยงานต่าง ๆ ของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์การชุมชนเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ ยังทำหน้าที่ให้คำ

ปรึกษาแผนพัฒนาเกี่ยวกับการฝึกอบรมของหน่วยงานต่างๆ ให้ถูกต้อง อย่างไรก็ตาม ทางฝ่ายการฝึกอบรมของศูนย์ฯ มิได้มีนโยบายที่จะเข้าไปคัดค้านการฝึกอบรมในหน่วยงานต่างๆ เสียเอง แต่ขอรับฟัง

สำหรับงานทางด้านวิชาชีพ ศูนย์การรัฐประศาสนศาสตร์และทราบว่ารัฐบาลแห่งชาติมีความต้องการฝึกอบรมข้อมูลและเอกสารทางด้านวิชาชีพให้เป็นศูนย์กลางแห่งชาติเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษและเอกสารทางด้านวิชาชีพ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงได้กำหนดโครงการวิจัยของศูนย์ฯ ขึ้น เพื่อทำการศึกษาพัฒนา เอกสารและบทความทางวิชาการต่างๆ ตลอดจนผลงานวิจัยของศูนย์ฯ เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของประเทศไทย

นอกจากนี้ยังได้ดำเนินการจัดพิมพ์เอกสารทางการบริหารงาน อันเป็นเอกสารทางวิชาการของศูนย์ฯ ชนิดอีกตัว ใบเบ็ดฉบับ ฝ่ายวิชาชีพเริ่มดำเนินการสำรองข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมแข่งขันต่างๆ ของรัฐบาล เพื่อดำเนินการตามโครงการท่อไปแล้ว

ในส่วนที่เกี่ยวกับการห้องสมุดของศูนย์ฯ นั้น ขนาดหนังสือประมาณ 3,350 เล่ม แหล่งรวมสารทั่วไป 150 ฉบับ ซึ่งศูนย์ฯ มีโครงการที่ตั้งไว้ให้เป็นห้องสมุดทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์และการบริหารรัฐกิจทั้งสมัยและสมบูรณ์แบบที่สุดในไทย

ในด้านการผลิตอาชีวศึกษาระบบทั่วไปศึกษาณมหาวิทยาลัยมหิลัยในสหรัฐเมริกาเดือนเมษายนจำนวน 5 คน ในเดือนธันวาคมศกนี้ ก็จะส่งไปอีก 7 คน และในปี 2507 ก็ได้มีโครงการที่ตั้งไว้อีกเป็นจำนวน 9 คน ซึ่งสถาบันศึกษาต่างๆ ที่สนใจจะเข้ามาแล้ว ก็จะทำให้ศูนย์การรัฐประศาสนศาสตร์และการบริหารรัฐกิจแห่งมหาวิทยาลัยแห่งชนเผ่าเช่นสามภูมิบริหารกิจการให้ก้าวหน้าได้อีกเป็นอนันดา

ข้อเรื่อง

เด็กกำพร้าในเกาหลี

ของ พลตรี ชาญ คงสุขชี

บัญหาเรื่องเด็กกำพร้าเป็นบัญหาของทุกประเทศ แต่เฉพาะในประเทศไทยเดินนั้นบัว เป็นบัญหาใหญ่มาก ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจากการยึดครองของต่างประเทศ ภาวะผู้คนทางเศรษฐกิจ และผลจากการตั้งครรภ์คงทัด อย่างไรก็รู้สึกขาดแคลนให้พยาบาลทุกวันต่อหน้าต่อตา เก็บบัญหาน้อยลงตุ่นความต่ามารถทั้งๆ ที่มีภารกิจด้านอ่อนย่างเดิมมีอยู่ในระยะที่ประเทศเพิ่งจะ เริ่มฟื้นตัวจากภัยของการตั้งครรภ์

ในบทความผู้เขียนมุ่งแต่งไว้เห็นถึงการคิดถ่ายขยายตัวของบัญหาเรื่องเด็กกำพร้า ในเกาหลี และความพยาบาลที่จะแก้ไขบัญหานี้ ซึ่งเป็นหงส์ผลงานของรัฐบาลของและขององค์กรต่างประเทศหลายแห่งที่ได้มีส่วนช่วยเหลืออย่างสำคัญโดย นักการพัฒนาผู้เขียนยังได้นำเอาตัวเอง ทางสุดท้ายของมาแต่งประกอบ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถมองเห็นความตื้นพื้นๆ ในด้านต่างๆ ได้ ชัดเจนยิ่งขึ้น

ในช่วงระยะเวลา 15 ปีที่ผ่านมา จำนวนเด็กกำพร้าในสานารณรัฐบาลได้เพิ่มขึ้นอย่างมากมาย คือจาก 6,881 คน ในปี พ.ศ. 2490 เป็น 56,960 คน ในปี 2505 โดยเฉพาะ อย่างยิ่งในปี 2504 นั้นเป็นปีที่มีจำนวนสูงสุด คือ 63,335 คน ซึ่งเนื่องมาจากเหตุใหญ่ๆ สรุปได้ 4 ประการดังนี้ (1) สถานะทางครอบครัวมีบัญหา หรือแตกแยกกัน (2) เด็กเกิดน้อยลง (3) พ่อแม่ตาย และ (4) พ่อแม่ยกไว้คนไม่สามารถดูแลบุตรได้ สำหรับ ด้านเหตุต้องประการหลักนั้นว่ามีจำนวนมากกว่าส่องประการแรก

การแก้บัญหาเรื่องเด็กกำพร้า ท่าที่ปฏิบัติกันอยู่ในประเทศไทยที่เจริญแล้ว มักจะดำเนิน ไปตามขั้นตอนการที่รัฐจะต้องให้การเตียงคุณและการศึกษาแก่เด็กดังกล่าว ให้ให้เข้าใจเป็น พอดเมื่องดูของประเทศเมื่อเดิบโควน มาตรการที่ใช้ในการแก้บัญหาโดยทั่วไป ได้แก่การจัด ให้มีที่อยู่อาศัย ให้การรักษาพยาบาลและความรู้ทางด้านตุ้นศึกษา การอบรมบ่มนิสัยให้เดิบ ให้เป็นพัฒนาที่มีสมรรถภาพพัฒนาการและทางใจ และการให้การศึกษาโดยเฉพาะ

อย่างยิ่งค้านข้าศึกษาเพื่อเป็นเครื่องมือประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต ตลอดจนการซื้อขาย และสันบต้นให้เกิดครัวรักในสานาตามความสมัครใจ

สำหรับในสาธารณรัฐเกาหลีได้นี้ ได้จัดให้มีสถานสงเคราะห์เด็กกำพร้ามาตั้งแต่ พ.ศ. 2446 แล้ว ต่อมาเมื่อประเทศไทยก็ได้รับอนุญาติปุ่นยึดครอง สถานสงเคราะห์ทั้งหมดถูกยกย้ายให้ การคุ้มครองของรัฐบาลญี่ปุ่น จนกระทั่งหลังจากที่ได้พ้นจากภาวะการถูกยึดครองแล้ว กระทรวง สาธารณรัฐและรัฐมนตรีตั้งแต่แรก ก็ได้เป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องเด็กกำพร้าแทนนมา ใน ระยะเดียวถูกจัดให้มีการขอออกกฎหมายหลายฉบับเพื่อปรับปรุงการสงเคราะห์เด็กกำพร้าและเด็ก ที่มีบุญหาต่าง ๆ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ในปี พ.ศ. 2505 รัฐบาลเกาหลีได้เริ่มจัดให้มีโครงการ สร้างเสริมความรักดัชนกพนของเกียวกับการรับเดียงและการสงเคราะห์เด็กกำพร้า โดยมีจุดประสงค์ ที่จะปรับปรุงสิ่งต่อไปนี้ ให้ดูดีขึ้นตามที่ต้องการ เพื่อให้เด็กสามารถใช้ชีวิตร่วมกับสังคมได้อย่างมั่นคงและมีความสุข ในการนี้ รัฐบาลได้จัดให้มีการฝึกอบรมนักตั้งค่ายและเด็กกำพร้า ให้สามารถเข้าร่วมกับ งานด้านนี้โดยตรงอีกด้วย

ในส่วนที่ต่อไปนี้ คือการฝึกอาชีพของเด็กกำพร้า องค์การพัฒนาและบริหารงานภาครัฐ ของสหประชาชาติ (United Nations of Korea Reconstruction Agency) หรือที่เรียกว่า “UNKRA” ได้ให้ความช่วยเหลือด้านการเงินแก่รัฐบาลเกาหลี ในการจัดตั้งสถาบันการฝึก อบรมเด็กกำพร้าของภาครัฐเป็นแห่งแรกในปี พ.ศ. 2496 ซึ่งต่อมาในปี พ.ศ. 2500 ได้เปลี่ยน ชื่อเป็น “สถานฝึกอาชีพเยาวชนกิตติ” สถานฝึกอาชีพแห่งนี้สอนจากจะต้องสอนกิจกรรมทาง ให้เด็กกำพร้าหางหดายได้เดือดเรียนตามแผนนัดแต่ยังให้ความช่วยเหลือในการจัดทำงานให้ แก่ผู้ที่บุคคลที่ต้องการศึกษาตามหลักสูตรและอุดมความเชื่อเดียวกัน

ผู้เขียนสรุปไว้ในตอนท้ายว่า การซ้อมเหลือจากการภายนอก นับได้ว่าเป็นส่วน ช่วยเหลือสำคัญที่ทำให้เด็กกำพร้าสามารถเดินทางไปใช้ชีวิตอย่างเต็มภาคภูมิในสุนทรีย์ที่เกิดมา เป็นมนุษย์ ซึ่งเป็นสัญญาณที่ดีของการร่วมมือช่วยเหลือสนับสนุนทั้งด้วยใจรักในมนุษย์ชาติ อย่างแท้จริง